

CHANSON
AN AMITIE SINGER

Composé gant eun den yaouanq deus canton Boulbriac.

Voor een ton divertissant.

O speret celestiel, gant ho tourzono,
Dianac'h qent evit commenç e c'houlenan graçole.
Da rei din ar sclerijen da gomposin eurzon
En enor d'am mestres coant, ma c'halon.

Sclerijen ar sperejo, roue ar firmamant,
Prestet din hoc'h ajistang, me o ped, ur momant,
Vit ma hallin disclerian ebars en abrege
Ma demarcho tremenet, eun neubeut deus ane.

Me a so un den yaouanq o clasq poursu ma chanç
Am eus laquet em speret, quent vit en em avanc
Da zonet da gomposi eur chanson a neve
Var sujet eun entretien 'tre ma mestres ha me.

Me ia da zisclerian eun etat favorabl
Hac eun etat truezus, pa ve disagreabl
Chilaouet 'ta, tud yaouanq, ha gret reflexion
Rac eun amitie sincer eo eur guir union.

Me 'meus choaset vit mestrez ar vravan femelen
A so herve ma speret ha ma intantion,
Ha hornez eo an objet dimiez ma amitie;
Goneet e deuz ma c'halon gant he fidelite.

Bean deus ar pouar ha talant d'en ober
Da zont da squin, da viegan, hac er nemez amzer
EZ en capabl he unan da rei zoulageamant
D'am speret rejouisset, d'am c'halon triomphant.

Quentan em boa an enor da varchan 'en he c'hever
A voa en bourg Sant-Fiacr, de quentan mis guenver;
Hi hac he c'hamaradéz oa eno o pourmen,
A boe e man em memoar hac a vo da viquen.

Ha me laqat em speret da vonet d'he bete
Mar bije din nep moyen gonid he amitie,
Dre m'e devoa ranfermet ma c'halon 'ne laço
O compren he modesti, he oll demarcho.

D'ar c'houlz se me oa yaouanq : memes ne oaren qet
Nac ar feçon nac an tu da barlant gant merc'het;
Mes dacustan d'am'chouardis ha me hac a avanc
Gant enor d'he saludia hac ur guir reveranç.

Me ho saluf, merc'h yaouanq, gant lamenediges
Ha c'houi rafe din 'n henor deus ho compagnones
Evit eun neubeut amzer, assambles da barlant
Ha me zisclerio d'ac'h darn deus ma santimat.

Ha hi hac a respont din gant enuer eloquant :
N'onqet dign a guémentize, emezi, den yaouanq;
Mes mar-g-eond'ho polonte 'vel mac'h eo diañthini,
Binniguet vezo an heur, piniompem hi.

Leal certen, plac'h yaouanq, cridin ellet parfet
Ec'h eo c'hui ar gentan plac'h e deus ma ravisset;
Ho temarcho a bliij din, hac hocl'h er agreabl;
M'am bije het ar ponar da obtén ma ménat.

Ar menat a c'houlennan an devez a hirje
Eo ma wefet fideli din betecfin ho pue,
Cavet 'vidon amitie 'vel am eus evidoc'h,
Ha birviqen plac'h yaouanq ne garan nemedoc'h.

Bezet persuadet mat, den yaouanq, me ho ped,
A so joa 'bars em c'halon 'boe m'o'ch eus annoncet
Ar prepojo graciüs hoc'h eus prononcet din,
Me gare ive 'r boneur bezan d'ho fantasi.

Arsa eta, plac'h yaouanq, commandomp hep arret
Eun amitie ferm, sincer, ha ne finisso qet;
Redoublomp-ni hon c'houraj ha formomp a neve
Eur chaden hac a bado bete fin hon bue.

Tremen a rejomp goude ar rest deus an deves
Gant cals a gontantamanto parlant assambles,
Hanval ous eur rossignol pa've o fredoni,
A oa joaus ma speret ha memes he hini.

P'oa arru an abarde ha poent dimp separin,
Ha me o c'houlen diantin monet d'be c'hondui,
Mar geo ho polonte eun neubeudic amzer:
O ia, leal, den yaouanq, gant eur galon seder.

Neuse, pa oamp avanceet un neubet a basiou,
Ha nimp hac hoc'h arretin da zivizan hon daou,
Da gontan d'an eil d'eguile doare hon zantimant
Evel ma man an usaj en toes an dud yaouanq.

Hac a boe ar momet se teus d'am angajin
Dont eur veach an amser evit he saludin ;
Hac hi hac ho laret din, mar boa d'am bolante
Retornin c'hoas d'he goelet hep dale pel goude.

O ia, certen, plac'h yaouanq, p'oc'h eus din permetet
Retorn c'hoas d'ho saludin eo joaus ma speret ;
Ma c'halon earguet a joa evel eur martolot
O clevet moes ar seren, al linot.

Quen a vo ta, plac'h yaouanq, a laran d'ac'h preman,
Me ho ped da zerc'hel mad d'ho comzo divezan,
Ho pet evidon bepret eur respect familier,
Hla me ho caro ive gant eur galon sincer.

Ha me tistrein ac'hane 'bars er memes amser ;
An eol iselae, a golo he sclerder ;
Ma speret rejouisset ho sonjal emi mestres,
Charmet e deus ma c'halon gaut ardeur he furnez.

M'a mijje gallet nijal en gis d'al lapoucet,
Ebars en ti ma mestres me vije disqennet,
Da zonet d'he zaludin, couls en nos vel en de ;
Enni a repos bepret desir ma bolonte.

Pa oa arri an termen pini 'm boamp assinet,
Ma c'halonik a lampe gant cals joaustet ;
Goude zaludin he zud enn eur autren en ty
Ha me avanç ma fajo evit he zaludi.

Bonjour ha joa, ma mestres, plijadur ma speret,
Me a deu d'ho saludin gant henor ha respect ;
Leret din a c'houi so iac'h ba dispos ho speret,
Evel divezan 'm boa bet an henor d'ho quelet.

Ha dac'h, ma servijer kær, iac'h on dre c'hrac Doue,
Ha c'houi, pa zoc'h deut aman, a gredan so ive ;
Cals a blijadur am eus, p'ho quelan o tonet
Hirie d'ho assination, 'vel m'ho poa prometet

Me a garfe, ma mestres, a larfac'h din breman
Ha c'houi ma c'har qen patent evel ma ho caran ;
Discleriet 'ta entrezomp, ha n'em zraizet get.
Ha c'houi oc'h eus dalc'het mat d'ar pez ho poa laret.

O ia, ma servijer mat, gallout a ret credin
N'en deus den var ar bed man capabl d'hon separini ;
N'en deus fors piv a glevin o preseq en hoc'h enep,
Me a vo victorius var hoc'h enemiet.

Ha pa vijen em guele, afflijet gant clenvet,
O clevet ho propojo 'm bije rejouisset.
Bezet persuadet mat ez eo guir qement se ;
Hir a caven an amzer hep clevet ho toare.

Arsa eta, ma mestres, me gemer liberte
Da c'houlen dianac'h breman eur merq a amitie,
Eur mouchouer, mar queret, herve ho polonte,
Mar be eun test assuret deus ho fidelite.

O ia, 'mei, ma servijer, dalet ma mouchouer,
A roan dac'h evit test d'am amitie sincer ;
Rac a guement den yaouanq, me lar dac'h en guirion,
Biscoas hini nemedoc'h n'eus charmet ma c'halon.

O ia, leal, ma mestres, men qemer diganac'h
Gant cals honor a respect a zougan bepret dac'h,
Ha qement goech en goelin en devo ar pouar,
Da zonet d'am c'honsolin, ha pa ven en glac'har.

Me ho ped, ma mestres ger, bet fidel d'ho comzo,
Ha me vo ive dam re beteg fin ma deio ;
Rac ma vec'h din qen fidel evel ma tesiran,
Biжен ne vemp separet qeit a vemp er bed man.

O ia, sur, ma servijer, bet assuret a ze,
Me a zelc'ho bepret mad fidel d'am fromesse ;
Nemedoc'h a ve qiriec d'am desolation ;
Mar deuet d'am dilesel, e ranno ma c'halon.

Rac se ta, ma servijer, dele'homp hon amitie,
Ha leqomp hon oll fians an eil en eguile ;
Ha, mar deo predestinet gant Crouer an envo,
E vimp eun de unisset assemblees priejo.

Ar son man so copiet, evit rein do intent,
An drivac'hvet a vis mae, er bla pevar a daou-uguent ;
Hag a so bet compostet gant Matilin Simon ;
Canet-hi, tudo yaouanq, eun be intantion.